

FCI Standard nr 17 / 02.04.2004 / GB

NIVERNE'I GRIFOON

TÕLGE: Tim Taylor ja Raymond Triquet.

PÄRITOLUMAA: Prantsusmaa.

**KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV:** 24.03.2004.

KASUTUS:

Seda tõugu hagijaid kasutatakse põhiliselt metsseajahil, tavaliselt karjana, ent mõnikord ka üksikult.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 6: Hagijad, verejäljekoerad ja sugulastõud.
Alarühm 1.2: Keskmisekasvulised hagijad.
Töökatsetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Niverne'i grifoon võib pärineda gaulide hulgas levinud gallia hagijast (Canis Segusius) ning hallidest Püha Louis' koertest. See tõug oli väga hinnatud kahe aastasaja vältel kuni Louis XI valitsusajani. Peale seda jäeti ta kuninglikest karjadest välja, kuna Francis I eelistas neile valgeid hagijaid. Sellele vaatamata peeti peeti neid koeri Niverne'i piirkonna aadelkonnas edasi kuni Prantsuse revolutsioonini (1789), mil see tõug praktiliselt hävis. Sada aastat hiljem taastati niverne'i grifoon ehk nn „piirkonnakoer“ üksikute selle tõu algses sünnikohas säilinud isendite baasil. 19. sajandi lõpus ja 20. sajandi alguses ristati neid vendeeni grifooni ning rebasekoeraga, hiljem ka saarmakoeraga. Saadud hagijatõug on sellest ajast alates püsinud muutumatuna. Tõuühing moodustati 1925. aastal.

ÜLDMULJE:

Karmi ja sasitud karvaga (prantsuse keeles *barbouillaud*). Väga hea tüübiga, robustne, väga vastupidav ja sagraise välimusega. Kuivad jäsemed ja lihased, eesmärgiks on pigem vastupidavus kui kiirus. Jätab kohati kurvameelse mulje, ei ole mingil juhul närviline.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

Kere pikkus (möödetuna õlanukist istmikunukini) on pisut suurem kui turja kõrgus. Kolju ja koon on ühepikkused.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Käitumine: Väga hea haistmismeelega, osav ning naudib liikumist rasketes maastikutingimustes ning tihnikutes.

Temperament: Jahisaagile lähenemises ning jahikoerana üldse on ta väga osav. Saaki kinni hoides on ta vapper ning mitte kunagi hooletu. Tema julgus ning initsiatiivikus teevad temast sobiva karjas töötava koera metsseajahiks. Kuigi ta on kergesti jahikoeraks koolitav, võib ta aeg-ajalt näidata üles ka jonnakust ja iseseisvust ning seega peab tema peremees suutma õpetada talle kuulekust juba väga varases eas.

PEA**KOLJUPIIRKOND:**

Väga kuiv. Kerge, ent mitte väike. Üsna pikk ning ilma liialdusteta. Kolju ja koonu ülemised piirjooned on paralleelsed.

Kolju: Peaaegu lame, keskmise laiusega. Külgedel on pisut rõhutatud sarnakaared. Kuklakülm on tuntav vaid katsudes.

Üleminek laubalt koonule: Vaid kergelt märgatav. Kui karv tõuseb turri, siis tundub ka üleminek laubalt koonule rohkem rõhutatud, ent ilma liialdusteta.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Must ning üsna märgatav.

Koon: Koon on koljuga ühepikkune. Otsast mitte liiga lai, küljejooned on kergelt koonduvad, muutmata koonu teravaks. Lõua otsas on väike habe.

Mokad: Vaid kergelt arenenud, kattes täpselt alalõuga. Mokad on varjatud korralike vuntsidega. Hea pigmentatsiooniga.

Lõuad/hambad: Lõuad on robustsed, normaalselt arenenud. Käärhambumus, mõnikord tasahambumus. Lõikehambad asetsevad lõualuus täisnurga all. Täiskomplekt hambaid (esimeste eespurihammaste (PM1) puudumine ei ole karistatav).

Silmad: Eelistatult tumedat värvi. Pilk on ergas ning läbitungiv. Hästi märgatavad kulmud, mis ei kata silmi. Sidekest ei ole nähtav. Silmalaud on hästi pigmenteerunud.

Kõrvad: Keskmise laiusega kinnitus (pisut üle ühe tolli ehk ca 3 cm). Kõrvad asetsevad samal joonel silmade ülemise äärega. Kõrvad on rippuvad, pehmed, üsna õhukesed, keskmise laiusega, lõpust pisut sissepoole keerdunud. Poolpikad, ulatudes koonutüveni.

KAEL:

Üsna kerge, kuiv ning ilma kaelavoldita.

KERE:

Ülajoon: Ühtlane turjast kuni nimmeni.

Turi: Väga kergelt märgatav tõustes pisut seljajoonest kõrgemale. Üsna kitsas tänu lähestikku asetsevatele abaluunukkidele.

Selg: Tugev ja piisavalt pikk, üsna kitsas ja hästi hoitud. Tugevate lihastega, isegi kui need on vaid väga vähe märgatavad.

Nimme: Tugev ja väga väikse kumerusega.

Laudjas: Kuiv, kergelt längus, kuivade lihastega.

Rindkere: Võimalikult madala asetusega kuni küünarnukkideni. Eesrind on vaid pisut laiusesse arenenud. Rindkere on pikk, tagumiste roiete suunas laienev.

Roided: Esimesed roided on üsna lamedad, tagumised on ümaramad.

Küljed: Täidetud, ilma liialdusteta.

Alakõht: Alajoon suunaga tahapoole on pisut tõusev, ent mitte hurdalik.

SABA:

Üsna kõrge asetusega, mitte väga pikk. Saba on keskelt kaetud tihedama karvaga. Rahulik olekus kantakse pisut horisontaaljoonest allpool. Liikumisel kantakse ülespoole sirbikujuliselt ning sabaots võib olla selja kohal paindes.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED:

Üldmulje: Heas tasakaalus. Rahulik olekus on esijäsemed külgsuunas tavaliselt pisut vertikaaljoonest tagapool (ees kere all).

Õlad: Kerge kaldega, kuivad ning rindkeregga hästi ühendatud.

Küünarnukid: Kere suhtes hea asetusega.

Küünarvarred: Tänu rikkalikule karvkattele jätvad üsna massiivse mulje, ent tegelikult on pigem kuivad kui jämedad ning üsna sirged.

Kämblad (kämballiigesed): Üsna lühikesed ning väikese kaldega.

TAGAJÄSEMED:

Üldmulje: Külgvaates pisut kere all asetsevad. Tagantvaates on istmikunukk, kannaliiges ning põia keskpunkt ühel vertikaalsel joonel.

Reied: Üsna lamedad.

Kannad: Madala asetusega. Külgvaates on kannanurk pisut suletud.

Kannad (pöialiigesed): Pisut eespool asetsevad (tagant pisut kere all).

KÄPAD:

Ovaalse kujuga, kergelt pikendatud, tugevate ja lähestikku asetsevate varvastega, meenutab jänesekäppa. Küüned ja padjandid on hea pigmentatsiooniga.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Nõtke ja kerge (ei ole ebahütlane ega hüplev).

NAHK:

Pehme ning üsna pingul. Liibuv terve kere ulatuses. Üsna paks ja pigmenteerunud. Kerel on mustad täpid, huuled on hästi pigmenteerunud. Kaelavolti ei ole.

KARVKATE

KARV: Pikk, sasiitud ning puhmjas, piisavalt tugev ja kare (mitte mingil juhul villataoline või lakkis). Kõht ning reite siseküljed ei tohi olla ilma karvadeta. Hästi väljendunud kulmud ei tohi langeda silmadele. Lõua otsas on kerge habe ning kõrvad on üsna tihedalt karvaga kaetud.

VÄRVUS: Alati tumenev, st karv on otsast alati tumedam kui juure pealt (must loor). Kollakaspruun (*fawn*) võib olla heledam või tumedam, ent ei tohi olla oranž. Karva tume ots võib olla sinaka varjundiga. Olenevalt sellest, millises ulatuses on karv otsast tumenenud, võib karvkate olla heledam või tumedam.

Valge karva esinemine suuremate või väiksemate märgistena on lubatud ning see lisab karvkatele halle värvitoone alates helehallist kuni metsseahallini.

Pruuni värvi esineb kõige sagedamini kulmudel, põskedel, rinnal, käppadel ning saba all. See joon on väga hästi näha kutsikate karvkattes, ent vanusega see sageli kaob.

Karvkate iseloomustab põhivärvus, must loor ning mõningane valge värvus. Seda on kirjeldatud ka järgmiselt: „kollakaspruun (*fawn*) kerge musta looriga“ (jänesekarv), „liivatoon musta looriga“ (hundihall) ning „kollakaspruun (*fawn*) sinise looriga“ (sinakashall). Väike valge täpp rinnal on lubatud.

SUURUS:

Turja kõrgus:

Isased: 55-62 cm.

Emased: 53-60 cm.

Lubatud kõikumine 1 cm mõlemas suunas.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

- **Käitumine:** Arglikkus.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Temperament: Agressiivsus ja liigne argus.
- Mittevastavus tõu tüübile: Ei vasta tõutüübile, mis tähendab seda, et koer tervikuna ei sarnane piisavalt teistele selle tõu esindajatele.
- Lõuad/hambad: Ülehambumus või alahambumus.
- Silmad: Kõõrdsilmad või kirjud silmad.
- Käpad: Lisavarvaste olemasolu. Välja arvatud riikides, kus nende eemaldamine on seadusega keelatud.
- Saba: Kõver saba.
- Pigmentatsioon: Üleni must värvus (puudub kollakaspruun (*fawn*) värvus ja must loor), kuldne nisutoon või oranž värvus. Kolmevärvilisus selgepiiriliste erksate värvidega. Valge värvus käppadel. Silmatorkav depigmentatsioon (nina, silmalaud, mokad, päraku või häbeme ümbrus, munandikott).
- Kõrgus: Ei vasta standardis kehtestatud kõrgusele.
- Vead: Märgatav diskvalifitseeriv viga. Anatoomilised vääraarengud.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Käesolev täiendatud tõustandard hakkas kehtima septembris 2004.

Tõlge: Multilingua büroo.